

SD BULLETTIN

November 1999

Informationsbulletin för Sverigedemokraternas medlemmar. Utkommer c.a 10 gånger per år.

Sverigedemokraterna

Box 20085, 104 60 Stockholm.

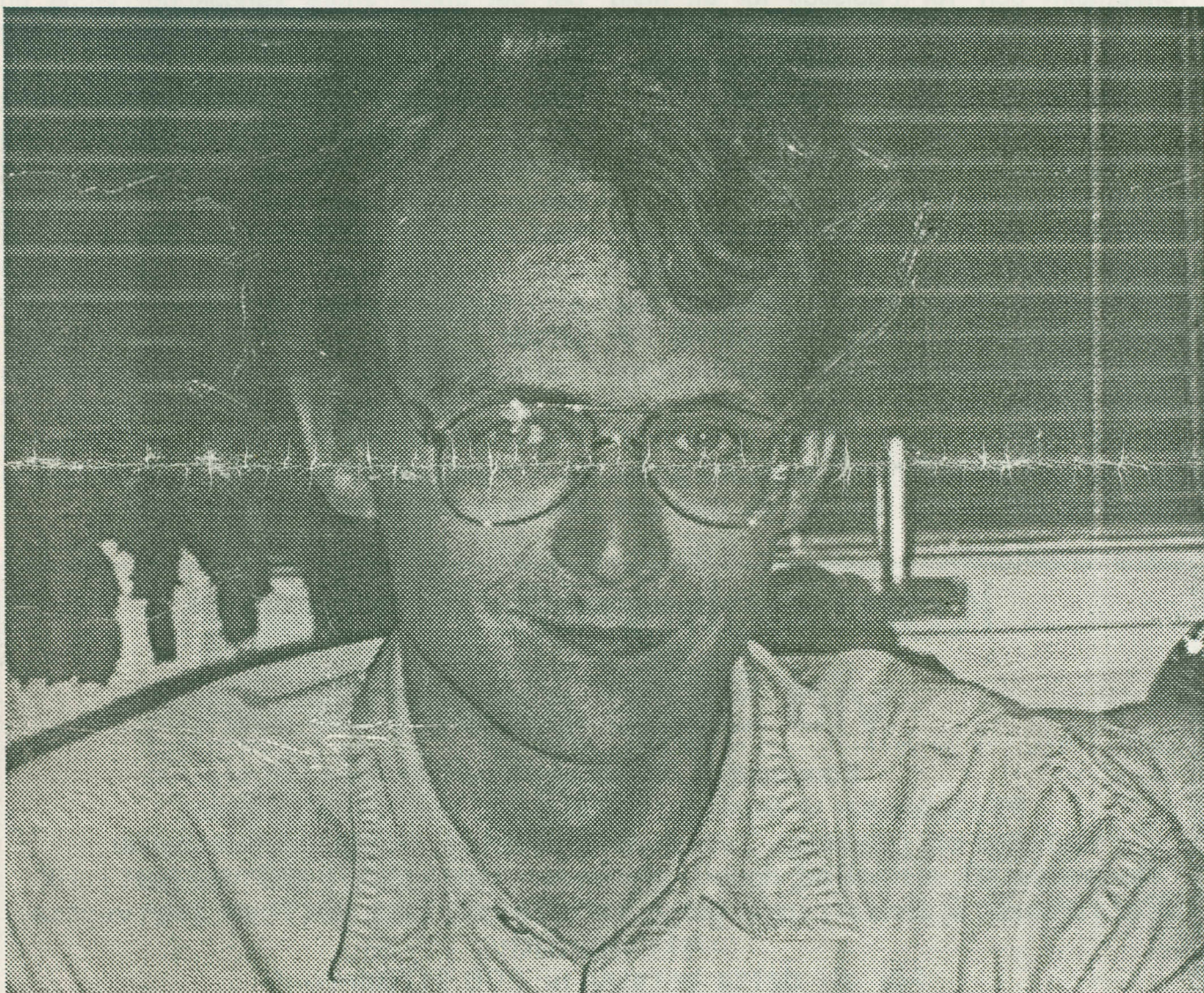
Tel: 08-641 20 11, Mobiltel: 070-740 98 11.

SDU: 08-642 25 32, Fax: 08-643 92 60.

Postgiro: 23 45 65-0, Valfond: 629 32 70-2.

Investeringsfond: 607 03 08-9.

www.sverigedemokraterna.se

Intervju:

Samtal med Torbjörn Kastell

Läs även:

Enkätsvaren;

Sverigedemokraternas medlemsprofil kartlagd!

Bäste medlem!

Att döma av de många SD-aktiviteterna runt om i landet skulle man kunna tro att det var valorörelse igen. Det hålls möten, delas ut flygblad och affischeras som aldrig förr. Tanken på att vi skall bygga upp en folkrörelse har skapat en allt större entusiasm och än mer aktivism. Arbete och handling, det är det som ger resultat. På västkusten hölls 6 novembermöten med tal av Jakob Eriksson och Torbjörn Kastell. Till Gotland reste Johan Rinderheim och Tor Paulsson för att hålla möte och träffa öns medlemmar och aktivister. Det står helt klart att vi har alla förutsättningar som behövs för att växa väldigt snabbt.

De andra partierna utanför riksdagen, pensionärspartiet SPI och Wachtmeisters "Det nya partiet" har fallit samman.

Vi är det enda parti utanför riksdagen som nämns i massmedia. Vi är det enda partiet i landet som bedriver intensiva aktiviteter, alla andra partier ligger i träda till nästa val. För oss är det valrörelse hela tiden ända tills vi har erövrat makten i det här landet.

All uppmärksamhet vi får är inte av det positiva slaget. TV-programmet Reportrarna gjorde ett mycket fult påhopp mot SD, där man gick

helt i extremisttidningen Expos ledband. Genom att försöka måla upp en bild av att Sverige hotas av en allt starkare nynazism och att SD är "den politiska grenen" av denna extremism, kopplas SD till den senaste tidens nazivåld. Reportrarna gjorde dock en del självmål. Bland annat sade de själva att de personer som hängdes ut i programmet inte hade haft möjlighet att försvara sig. Dessutom försökte man antyda att det är på grund av att det under andra världskriget fanns en nazistisk avdelning i Sjöbo som man har fått se Sjöbopartiet växa fram. Att de fanns nazistiska avdelningar i stort sett över hela landet bortsåg man behändigt ifrån. Även attacken på moderaterna i Vellinge var att skjuta långt över målet. Kopplar man ihop moderaterna med nazivåld och främlingsfientlighet så kan snart ingen gå säker för de nya bannlysningarna från den politiska korrekthetens överstepräster.

Vi kommer dock aldrig sänka upprorsfanan på grund av motståndarnas låga metoder. Att man ljuger om oss eller blåser upp småsaker till enorma proportioner visar bara att de inte har så mycket att komma med.

Kom och smörj kråset vid SD:s julbord!

Kom med på vårt blågula julfirande.

På julduk har vi hemlagat julbord med traditionell julmat.

Vad sägs om julskinka, Janssons frestelse, hemlagade köttbullar, revbensspjäll, sillsallad, dopp-i-grytan mm. Detta sköljs ned med gott julöl eller julmust. Självklart ingår glögg, kaffe te med kaka. Det finns även vegetariskt alternativ.

För all detta betalar ni 200 kr/person!

Varför gå ut på dyr restaurang när SD:s tomenissar
lagar god julmiddag?

Anmälan till Tor Paulsson på tfn 0707-799 19 49
eller till kansliet på tfn 08-641 20 11

Platsen: Stockholm

Tid 18 december 19.00

Sista anmälningsdag 10 december

Betalning sker på SD-Stockholms postgironummer 467 37 16 - 9

Skriv på postgiroblanketten: "Betalning för Julmiddag"

Gläm ej namn och adress!

Hysterin kring Janssons polisutbildning

Följande insändare till Nerikes Allehanda insänd 991022 har inte publicerats

Politiker Sverige behöver

Ett ordentligt mediadrev har ifrågasatt lämpligheten att placera sverigedemokrater som särskild beredskapspolis. Lyckligtvis är det säkerhetspolisen och inte massmedia som gör säkerhetskontroll av personer i sådana fall.

Bakgrunden är följande: Undertecknad kallades till utbildning som särskild beredskapspolis, vilket är civilplikt och ingen frivillig tjänstgöring. Förbandstypen är relativt ny, de som tas ut överförs från andra krigsplaceringar.

Jag valde en utomordentlig låg profil i politisk mening för att mitt engagemang som sverigedemokrat inte på något vis skulle komma i fokus under polisutbildningen. Att det slutligen kom att göra det beror på Aftonbladets aggressiva journalistik. På Sverigedemokraternas hemsida fanns en notis om att jag var på "rep-möte" i tre veckor och att därför mitt internetveckobrev inte skulle komma ut under den tiden.

Denna notisen såg Aftonbladet som en möjlighet till ett politiskt angrepp. Den journalist från Aftonbladet som ringde mig hade uppdraget att ta reda på omständigheterna kring "rep-mötet". Han frågade i arrogant stil om jag inte själv tyckte att det var märkligt att jag kom i fråga för ett "rep-möte".

Att kasta sten i glashus är väl en god liknelse för Aftonbladets påhopp. Bland sverigedemokrater hörs aldrig tvivel om nyttan av ett försvar.

Värnpliktsvägran eller tal om att inte ställa upp om landet kommer i kris förekommer inte. Vi har aktiva

medlemmar med jägarsoldatsutbildning, hemvärnsbefäl och tidigare FN-soldater och yrkesmilitärer. Deras krigsbefattningar och politiska arbete har inget med varandra att göra utan utgör två olika samhällsroller.

Frågan om god samhällsmoral faller tillbaka på Aftonbladet, en tidning näppeligen känd som försvarsvänlig eller som tydlig motståndare till utomparlamentarism. Aftonbladet driver en oerhört ensidig kampanj gentemot alla motståndare till det mångkulturella samhället. Dessa klumpar Aftonbladet samman till en enda kategori oavsett program och syfte. Det görs t.o.m. gällande att personer som arbetat med bistånd under en lång tid men som är kritiska till mångkulturalismen hör till samma grupp som nazisterna.

Med samma granskningsgrund skulle svenska socialister och kristdemokrater kunna belastas med de brott som skett inom deras broderpartier i Europa. Tänk om SAP, M eller KD vid varje debattillfälle skulle få reducera sig till att försvara sig mot en lista med perifer påhopp. Det är Sverigedemokraternas situation.

Det går bra för SD nu. De som ansluter är konstruktiva människor, de vet precis vilka vi är. Det borde en tidning som Aftonbladet också göra.

Mikael Jansson
Partiledare, Sverigedemokraterna

Sexiga underkläder med slöja?

I början av året blev modeföretaget Lindex anmält för olaga diskriminering. Brottet var att en kvinnlig anställd hade nekats bära slöja i butiken där hon arbetade. Diskrimineringsombudsmannen jublar över denna anmälan i sitt nyhetsbrev för oktober månad. Ett citat ur nyhetsbrevet belyser klart vad det handlar om:

"Att Lindex nekade den muslimska kvinnan att bära slöja berodde på att företaget inte ansåg att slöjan var förenlig med den klädpolicy som fanns. - Vi var oroliga för vad kunderna skulle tycka och agerade kortsiktigt. Vi tänkte inte utifrån trosbekännelse och

de rättigheter lagen slår fast, säger Pia Karlsson. (Lindex' personalchef) När Lindex insåg vad rätten att utöva sin religion betyder erbjöds kvinnan återanställning. Händelsen blev en utgångspunkt för Lindex' arbete med etnisk mångfald. Företaget har börjat bedriva det målinriktade arbete för etnisk mångfald som krävs av lagen sedan 1 maj men har gått längre eftersom man ser de ekonomiska fördelarna. Lindex' målsättning är att sammansättningen på anställda i alla butiker skall vara en spegling av kunderna." (Hämtat från DO:s nyhetsbrev nr 6, 1999)

Lindex har således krupit till korset (om uttrycket tilläts i detta muslimska sammanhang!) efter åsiktsdiktaturens påstötningar. Tumskruvorna dras åt med målsättningen att all kritik mot multi-kulti skall brännmärkas och kriminaliseras. Detta är en totalitetsism som frodas mitt ibland oss. Genom att man hela tiden flyttar fram sina positioner steg för steg så märks inte förtrycket så mycket. Det är först när man drabbas själv som man märker att friheten är borta. Friheten att anse att den muslimska slöjan representerar kvinnoförtryck, exempelvis. Mönstret är överallt detsamma: det är den "trängsynte" svensken som skall lägga sig platt för "de nya svenskarnas" seder och bruk och bli "tvångskulturberikad" om han gör motstånd. Svensken skall integreras i det mångkulturella samhälle som har byggts upp runt honom. Går det inte med moroten så tas den juridiska piskan i bruk. Det märkliga är att denna tvångspolitik är inte ett krav från en ockupationsmakt, utan ett påfund från våra riksdagspolitiker.

Tragiskt är att många svenskar riktar sin vrede mot invandrarna, istället för mot politikerna. Det är samma psykologiska effekt som då en skolklass känner avsmak för den elev som läraren har som gynnad favorit. Det är läraren som bär sig illa åt men eleven som blir hackkyckling.

Vilket steg blir nästa i politikernas kamp mot Sverige och det svenska? Dalahästar med rastafälter och piercad mule? Etniskt kvoterad reklam? Kommer det överhuvudtaget vara tillåtet att ha svenska fotomodeller i reklamen i framtiden, eller kan det måhända väcka anstöt hos somliga? Låter det överdrivet? Tänk på vad som var normalt för 30 år sedan! Om någon då hade berättat att trettio år senare

skulle över en miljon människor i Sverige ha utländskt påbrå och att moskéer skulle växa upp överallt i landet som svampar ur jorden, så skulle vederbörande ha avfärdats som galen...

Propagandaministern i Hitlertyskland, Joseph Goebbels, kallade sin verksamhet för "folkupplysning och propaganda". Den som kritiserade eller offentligt ifrågasatte propagandan hamnade på tukthus. Likheten i maktutövning är påfallande med Diskrimineringsombudsmannens, även om man i dagens Sverige ännu inte döms till tukthus. (För de flesta är nog en skandalartikel i mittuppslaget på Expressen mer avskräckande än något tukthus!) Ve den företagare som inte inser hur bra det är att ha människor från Jordens alla kontinenter på sitt företag. Om de kan prata med varandra eller om det är en babylonisk språkförbistring som råder gör detsamma, bara det är "etnisk mångfald".

Det är nu hög tid för alla vänner av ett svenskt Sverige att göra motstånd. Börja kampen i din vardag! Bojkotta företag som Lindex (som valt att gå längre än de behöver)! Gynna svenska arbetare och företag - köp svenskt!

Andra tänkbara protesthandlingar, vars ljus definitivt får mångkulturalismens troll att spricka, är: att läsa svenska böcker, att lyssna på svensk musik, att sjunga svenska sånger eller att titta på svensk konst! Men för att få en verklig förändring till stånd krävs det politisk handling. Tillsammans kan vi återskapa Sverige!

Johan Rinderheim
Vice ordf. Sverigedemokraterna

Med anledning av det grova angreppet på Sverigedemokraterna i TV-programmet "Reportrarna" publiceras här två artiklar av Johan Rinderheim. En lades ut på nätet före programmet, den andra efter.

Reportrarna till attack mot SD!

Sensationsmakarprogrammet "Reportrarna" har hört av sig till SD för att få intervjua en ledande person från SD till ett kommande program. Så långt allt väl. När jag ringde upp den journalist som skulle göra intervjun ville jag veta vad programmet skulle handla om. Efter en tämligen bluddrig utläggning påstod hon att hon inte visste så noga men att det handlade om högerens framväxt i Europa. Jag gjorde klart att vi ville veta mer om programmet innan vi lämnade besked om vi skulle delta eller ej. Hon sade att hon inte kände till vad de andra inslagen skulle handla om, men efter viss eftertanke hade hon hört att några invandrare skulle berättat om hur de blev utsatta för trakasserier och fick höra glåpord. När jag uttryckte oro för att programmet skulle försöka koppla ihop oss med våld,

nazism och trakasserier, eller kanske ge en avsiktligt missvisande bild av oss, gav jag några exempel på hur tidigare intervjuklipp hade använts i andra program.

Ett exempel jag nämnde var intervjun jag gav till Mosaikredaktionen, som var en verklig Marathonintervju på över två timmar. Jo, jag vet att man inte skall ställa upp så länge, men frågorna var ganska beskedliga och vi hade rätt trevligt. Ämnet som det programmet skulle handla om var vår Europapolitik och EU-valet. Istället kom ett klipp om utländska adoptioner att dominera, vilket gav en helt felaktig bild av att detta var en fråga som SD starkt betonade. I ett nyhetsprogram hamnade jag en gång mellan ett inslag om ett högerextremistiskt terroristdåd och ett inslag om att tyska skolbarn nu skulle få lära sig ännu

mer om förintelsen. Var denna inramning en slump? Det faktum att man bara tar med korta brottsstycken från intervjuer och placerar dessa var som helst i ett program (ofta i samband med högerextremism, nazism, våld och bråk) gör mig tveksam till att ställa upp på den här typen av förhandsbandade intervjuer. Det hade journalisten från Reportrarna ingen som helst förståelse för. Hennes svar blev att hon minsann var dubbelt så gammal, ja kanske tre gånger så gammal som jag och att hon hade arbetat på Sveriges Television hela sitt liv och visste att så arbetade man verkligen inte där. Hon lät verkligen pigg för att vara mellan 70 och 105, men man skall ju inte diskutera damers ålder, så jag kommenterade inte det! På min fråga om vilka som var inbjudna till programmet kunde hon inte ge någon utförlig redogörelse, men Laila Freivalds och någon från SAPO skulle komma. Likaså John Glas ifrån Haninge. Folkpartisten som kallar sina politiska motståndare för "skit som flyter upp till ytan" (ovanligt opolerat språkbruk för att komma från folkpartiet, men så är detta parti i en klass för sig i Haninge kommun!).

Glas har tidigare spritt rykten om att han fått "hotelsebrev" från SD. Efter att ha kontaktat den säkerhetsansvarige på kommunhuset fick vi reda på att det inte rörde sig om några regelrätta hot, utan breven Glas syftade på var snarare otrevliga i tonen. Inte ett enda var undertecknat "arg sverigedemokrat" eller dylikt. Glas har också torgfört ryktet att SD-Haninge skulle ha fått pengar från franska Front National. Vad han grundar detta på har han aldrig sagt. Orsaken till hans förtegenhet är naturligtvis att det rör sig om en helt oriktig uppgift. Hade vi fått pengar av någon mecenat, vem det vara månne, så hade vi haft råd med betydligt mer påkostade valkampanjer både -98 och -99. När två av våra flygbladsaktivister slogs blodiga med järnrör under valrörelsen -98 spred John Glas och Staffan Holmberg (s) ryktet att det var ketchup på bilderna vi gick ut med. Att det var bilder tagna på Södersjukhuset brydde de inte ens sig om att ta reda på... Även polisen dokumenterade misshandeln, så de bägge kommunalråden talade verkligen i nattmössan.

Vi gjorde mot denna bakgrund bedömningen att programmet inte syftar till att belysa SD:s politik, utan syftar enbart till att angripa oss i smutskastningssyfte. Det vore fel att ge ett sådant program legitimitet genom att ställa upp. Det lilla antal minuter vi skulle få till vårt förfogande skulle på sin höjd räcka till att förklara att vi inte är invandrarfientliga, att vi inte angriper motståndare och att vi tar avstånd från allt vad totalitarism heter. Om resten av programtiden går åt till att försöka led i bevis hur hemska vi är så fyller vår medverkan ingen funktion annat än att de kan säga att vi i alla fall fick komma till tals. Vi hade hellre sett en debatt i vilken vi fick försvara oss, men det är förstås för mycket begärt. När vi tillkännagav att vi inte avser medverka fick vi svaret att vårt uteblivande inte skulle vara fördelaktigt för oss. Ett förtäckt hot

måhända, men de väljer ju själva hur de vill vinkla sina program.

Det program Reportrarna ville ha med oss i är med stor sannolikhet det som kommer nu på tisdag, 16 november kl 20.00 i TV2. Det heter "Ondskan i folkhemmet" och handlar inte alls om journalister, som man skulle kunna döma av titeln, utan om nazistiskt våld i Sverige. Att man med sin journalistik under de senaste 20 åren varit med om att skapa dessa företeelser kommer man förmodligen inte erkänna. Men massmedias uppblåsning av den obetydliga svenska ungdomsnazismen har varit grotesk. Samtidigt har man tigit om det alltmer omfattande invandrарvåldet mot svenska ungdomar. Likaså har man tigit om det organiserade vänstervåldet. Genom att man förtiger de enas våld och kraftigt belyser och fördömer de andras leder detta ofrånkomligen till ännu mer hat och våld.

Det finns all anledning att tro att Reportrarna kommer att låta John Glas sprida nya vandringsgärn om SD och att syftet med programmet är att undersöka om det inte går att förbjuda vår verksamhet. Vi kommer att beskrivas som en samling busar som "putsat upp fasaden" men har travar av lik i garderoben. Dessa beskyllningar brukar aldrig hålla för en enkel prövning. Vårt samvete är rent. Sverigedemokraterna har aldrig stört andras möten, aldrig uppmanat till våld eller trakasserier. Istället har vi själva blivit utsatta för både det ena och det andra. Vi har ställt samman en hel dossier med dokumentation om olika överfall och övergrepp mot SD:are och mot SD som parti. Vi kommer att bemöta alla påhopp från Reportrarnas sida efter bästa förmåga.

Efter programmet lades följande text ut på nätet:

Ungefär som man studerar en slemmig insekt i ett laboratorium...

"Vi har inte bett några nazister att förklara sig eller försvara sig. Vi har bara lagt dem under luppen, och studerat dem. Ungefär som man studerar en slemmig insekt i ett laboratorium..." Så beskrev Bosse Holmström ansatsen då Reportrarna skulle studera "Ondskan i folkhemmet", vilket innebar nazismen och den politiska naziterrorismen i Sverige. Efter en sådan inledning kan man knappast förvänta sig ett objektivt och balanserat program. Trovärdigheten sänktes ytterligare genom det flitiga intervjuandet av Expo-journalister. Expo är en vänsterextremistisk tidning där flera av medarbetarna har dömts för brott med politiska motiv. Själv har jag fått hotelsebrev från en av redaktörerna, Tobias Hübinette, och fått honom dömd för detta. (Uppsala tingsrätt, mål nr B 1800-95)

Då var han engagerad i AFA och skaffade sig ett digert syndaregister som politisk terrorist. Hübinette skrev en rent mytomanisk artikel om SD som fortfarande ligger på Expos hemsida.

I artikeln varvas påhitt, halvsanningar och antydningar för att "bevisa" att SD är en parlamentarisk gren av en nazistisk rörelse i Sverige. Konspirationstänkandet på Expo ligger väl i klass med diverse dårfinkars inom andra områden.

Att utgå från vad Expo-journalister säger om "höger-extremister" och hålla det för sant är lika intelligent som att använda sig av "antisemitiska kampförbundet" (om det nu finns något sådant) som informationskälla för fakta om judar och förintelsen. Det är något man gör om man är dum eller ute i onda avsikter.

Programmets upplägg mot SD var att låta Expo-journalisterna beskriva vilka fruktansvärda människor nazisterna är för att sedan påstå att SD har sitt ursprung i nazismen. Tina Thunander sade bland annat: "Ursprunget talar de inte så gärna om, Sverigedemokraterna, SD, men det är direkt sprunget ur tydligt nazistiska organisationer." Därefter försökte man antyda att det är riktigt kriminella skummisar som är med i SD.

Sverigedemokraterna har inget nazistiskt ursprung. Om det hade varit så att en stor del av medlemmarna som grundade SD hade varit nazister, eller att ett nazistiskt parti hade bytt program och partinamn skulle man kunna tala om nazistiskt ursprung. Där emot finns det en handfull exempel på personer som tidigare varit nazister som sedan blivit SD:are och tvärtom. Med samma guilt-by-association metod skulle det gå att bevisa att Sverigedemokraterna är ett kryptokommunistiskt parti. Antalet personer i SD med bakgrund i Vänsterpartiet är betydligt större än det kanske 10-tal personer det kan röra sig om som haft nazistisk bakgrund. Av de tusentals människor som varit med i SD under någon period har det stora flertalet haft en bakgrund i något av de etablerade partierna eller inte varit engagerade alls. Sverigedemokraterna har som krav att man som medlem skall ansluta sig till partiets idéer och program. Utger man sig för att vara SD:are och torgför något helt annat budskap kan man bli utesluten. Vi har aldrig tummat på vår demokratiska övertygelse. Sverigedemokraterna har följaktligen aldrig spridit nazistiska idéer eller nazistisk propaganda. Sverigedemokraterna har heller inte begagnat sig av odemokratiska eller utomparlamentariska metoder.

Det är riktigt att Anders Klarström, som under de första åren var partiledare för SD, som tonåring var aktiv i en liten nazigrupp i Göteborg. Denna hans bakgrund har skadat partiet, men Klarström höll sig som partiledare trots allt till partiprogrammet och gjorde en god insats för SD. När partiet 1995 fick Mikael Jansson som partiledare innebar dennes

bakgrund i centerpartiet ett slut på diskussionen i partiet kring Klarströms ungdomsår.

För att visa upp SD i en så dålig dager som möjligt intervjuades Markus Koch ifrån Dals-Ed. Under sin tid i fullmäktige har Markus dömts för hembränning och misshandel. När misshandelsdomen uppmärksammades valde Koch att lämna sitt mandat i fullmäktige. Det bör påpekas att domen var ett resultat av ett fylleslagsmål som utbröt då en person försökte tränga sig in i Kochs hem. Inkräktaren dömdes samtidigt för olaga intrång.

Syftet med intervjun var dock att antyda att Koch var av samma skrot och korn som de skinnskallar som visades i ett kort inslag i programmet. (Man fick dock intrycket att invandrarna och skinnskallarna som slogs i programmet hade träffats tidigare, möjligen var även detta inslag vinklat.) Det stämmer att Anders Steen arbetade svart under ett par månader för flera år sedan, samtidigt som han gick på bidrag. Då var han kommunist men ingen angrep kommunisterna för det. Nu, flera år senare när han blivit sverigedemokrat, blir det till och med uppmärksammat på TV. Mina barn och andras ungar, lyder ett gammalt svenskt talesätt.

För att misskreditera mig hittade man inte något speciellt. Ett år efter partibildningen skulle jag ha träffat företrädare för det italienska fascistpartiet på en ungdomskongress i Paris. Det italienska fascistpartiet har varit förbjudet alltsedan 1945, vilket gör ett sådant möte omöjligt. Det möte de åsyftar var ett ungdomsmöte med ungdomar från 25 olika länder som var där för att stödja Le Pen i presidentvalskampanjen 1988.

John Glas deltar gärna i smutskastningskampanjer mot SD. (Se artikeln "Reportrarna till attack mot SD"!) I programmet säger han följande: -Ja för det första har jag muntligen blivit hotad i fullmäktige utav en av deras representanter i fullmäktige som kom fram då när jag stod med två andra personer och sa "Du skall få ditt straff till slut", sa han.

Det Glas glömmar i sammanhanget är att han precis innan stått och klappat trotskisterna på huvudet, vilka hade arrangerat en militant motdemonstration utanför vårt första fullmäktigemöte. Stämningen var hotfull och i det läget prisar John Glas och Staffan Holmberg (s) de svartklädda terroristerna och säger att de förstår deras vrede. Personen som blev arg på Glas hade just innan utskällningen av Glas försökt att baxa sin barnvagn genom kommunistmobben.

Glas hävdade också att SD är en parlamentarisk gren av nazismen och att nazisekterna utgör den militanta grenen. Exakt samma teori som Expo försökt att lansera. En lögn blir inte sannare för att den upprepas flera gånger.

Reportrarna har med sina grova påhopp slagit an tonen för en ny debatt. Egentligen förtjänar de inte att bli tagna på allvar. Att jag överhuvudtaget skriver dessa rader beror på att det kan finnas människor som

inte genomskådar den häftiga vinklingen i "Reportrar-nas" reportage. Metoden att hänga ut personer med bild och hemadress som skedde i programmet visar att "Reportrarna" anser sig kunna vara såväl åklagare, domare och bestraffningsinstitution. Bevisningen är inte så viktig, de är ju upplysta, politiskt korrekta journalister som strider mot "mörkrets krafter". De ser grandet i grannens öga, men inte bjälken i sitt eget. Vem som helst som försöker sätta sig in i de utpekade situation inser att programmet innebär en ren åsiktsterror. Vem av journalisterna ber om ursäkt om

de skulle ta fel? Den som är oliktankande i Sverige får finna sig i att bli utpekad som "ond i folkhemmet", utan någon möjlighet till att gå i svaromål.

Den här artikeln var ett bemötande av de viktigaste påhopp. Har någon av er läsare ytterligare frågor kan ni skriva till

Johan Rinderheim
Box 200 85
104 60 Stockholm

Samtal med Torbjörn Kastell

SD-Bulletinen: Torbjörn, du kan väl börja med att berätta lite om dig själv?

Torbjörn Kastell: Ja, jag är 26 år och kommer från Västerås ursprungligen, där jag bodde till -95. Därefter läste jag ett tag på journalisthögskolan i Sundsvall, men i samband med valrörelsen -98 flyttade jag ner till Stockholm. Nu bor jag ute på Adelsö och läser på lärarhögskolan här i Stockholm.

SDB: När började du intressera dig för politik?

TK: Det var väl när jag blev gammal nog att rösta som jag på allvar blev intresserad av att försöka bidra till att skapa ett bättre samhälle. Jag fyllde tyvärr år en månad för sent för att få rösta i valet -91, men jag gick med i moderata ungdomsförbundet strax efter valet.

SDB: Varför gick du med i moderaterna?

TK: Vad jag framför allt var ute efter var ett "konservativt" parti. Många i min familj röstade på moderaterna, så jag hade väl de värderingarna med uppväxten. Dessutom var och är jag väldigt intresserad av historia, framför allt de gamla svenska hjältekonungarna, och jag hade väl någon slags föreställning om att moderaterna bevarade de gamla värderingarna med starkt försvar, kristen moral och sådana saker. Och att de kanske högtidlighöll våra stora historiska gestalter.

SDB: Men du blev väl snart rätt besviken?

TK: Ganska så, ja. Det som diskuterades i MUF var sådana saker som upphävande av värnplikt och skolplikt, liberalisering av droglagarna och, inte minst, Sveriges snara anslutning till den europeiska unionen, något som jag på inget vis kunde stödja.

Jag var med i MUF i ungefär ett och ett halvt år, och jag insåg väl mer och mer att moderaterna nog inte var partiet för mig. Och sedan, i början av -92 började jag intressera mig mer och mer för invandringsfrågan. Just då var det ju rapporter om "rasistiskt våld" varje dag i massmedia, och just i Västerås var det stora bråk med och mellan olika invandragång. Jag gick i gymnasiet vid den tiden, och vi formligen dränktes i mångkulturell propaganda under hela -92. Det var temadagar om rasism, det var uppsatsskrivningar med ämnen som "Vi och dom", "Att leva i ett mångkulturellt samhälle", och så vidare. Framför allt min lärarinna i socialkunskap, som tidigare suttit i kommunstyrelsen för sossarna, var särskilt rabiät i sina försök att "uppföstra" mig och min klass till att bara tänka "rena" tankar. Politiker och mediapersonligheter höll tal praktiskt taget varje dag där de uppmanade till att tona ned nationalismen och bekämpa främlingsfientligheten. Det hölls manifestationer och "spontana" demonstrationer och gud vet allt. Och mitt i allt detta blev brottsligheten allt grövre, ekonomin allt sämre, och så vill jag också minnas att

det var tänkt att alla landets invandrare skulle strejka under en dag så att vi ondskefulla svenskar skulle förstå hur beroende vi var av dem för vårt välbefinnande. Men det som sårade mig mest var allt tal om att det inte fanns något som var riktigt svenskt - du vet, det vanliga pratet om valloner, pizza och kåldolmar, Lucia från Syrakusa och så vidare. Jag kände det som om jag höll på att berövas min historia. Det här gjorde att jag började se på invandringspolitiken med helt andra ögon. Om etablissemangets drömmar om ett mångkulturellt samhälle inte kunde förverkligas med mindre än att vi var tvungna att ge upp vår egen kultur och historia, så ville då jag verkligen inte ha något mångkulturellt samhälle. Men jag visste inte riktigt vad jag skulle göra åt saken, så jag stannade kvar i moderaterna och höll tyst. Kanske hoppades jag att det någonstans i det som en gång varit ett konservativt högerparti skulle finnas någon som tyckte som jag.

SDB: Hur fick du kontakt med Sverigedemokraterna?

TK: Det var i april -93 som jag och en klasskamrat såg ett bleknat, blågult klistermärke på en lyktstolpe när vi var ute på stan. Där stod att man kunde beställa gratis information från något som hette "Sverigedemokraterna". Själv var jag misstänksam, för jag hade inte alls hört talas om partiet tidigare, men jag hade ju läst i tidningarna och sett på TV att alla rörelser som hade "Sverige" i namnet bara var rasister och fascister och nazister. Men min kompis beställde ett infopak, och jag tog del av det hemma hos honom. När jag läste partiprogrammet insåg jag direkt att här var ju precis det jag sökt men inte funnit i den etablerade politiken; ett parti som var mot EU, för ett starkt försvar och lag och ordning på gatorna och, framför allt, ett parti där det var tillåtet att vara stolt över sin historia. Det var egentligen aldrig någon tvekan. Så fort studiebidraget kom den månaden så betalade jag in min första medlemsavgift till partiet.

SDB: Sedan började du arbeta direkt för partiet?

TK: Jodå, efter att ha fått kontakt med de övriga medlemmarna i Västerås började jag dela ut flygblad, och jag försökte också skriva insändare till VLT (Västmanlands läns tidning) så ofta jag kunde. Den första offentliga manifestation jag var på var stormötet i Göteborg i oktober -93, en helt fantastisk upplevelse! Sedan rullade det på, jag var med i en debatt eller två, gick på demonstrationer och jobbade efter bästa förmåga i Västerås. Vid årsmötet -95 valdes jag in i riksstyrelsen som regionsansvarig för Bergslagen, och där har jag suttit sedan dess.

SDB: Sedan -96 har du varit ansvarig för partiets officiella organ, SD-Kuriren. Hur tycker du det har varit?

TK: När jag blev föreslagen till den posten var jag fortfarande

de tämligen grön i styrelsen, och jag blev naturligtvis väldigt smickrad över förtroendet. Jag minns att jag hade väldigt storslagna idéer om fördubblat sidantal, utgivning varje månad, gästkrönikörer från andra invandringskritiska organisationer och en hel del andra saker. De visionerna kraschade ganska snart mot den hårda verklighet som en ideell organisation har att verka i. Texter skulle skrivas, bilder skulle tas och scannas in, tidningen skulle redigeras, korrekturläsas - och sedan redigeras igen när korrigeringarna förstört den ursprungliga redigeringen - den skulle skickas till tryckaren, vänta hos tryckaren, tryckas och till sist hämtas hos tryckaren. Därefter skulle kuvert införskaffas, stämplas, adresseras, frankeras och förseglas efter att alla inbetalningskort, försäljningslistor, tiggarebrev, extrautskick och påminnelsebrev till folk vars prenumeration gått ut lagts ned, och till sist skulle tidningen postas. Och för vart och ett av de där arbetsmomenten kan jag nämna åtminstone ett halvdussin olika saker som kunde gå snett, och varje problem innebar åtminstone en veckas försening. Det där med att hålla deadline för texter... ja, nu skrattar jag uppgivet åt blotta ordet så fort någon föreslår det. Varje gång jag träffar de personer som hade hand om Kuriren innan jag tog över, så skrattar de och tråkar mig för mina bombastiska uttalanden när jag tog över. Och det klandrar jag dem inte för. Jag vet att det låter elakt, men jag ser faktiskt fram mot att få lämna över tidningen till någon nyivrig entusiast, så att jag får skratta lika rätt som mina företrädare när den stackaren får sina illusioner krossade! Det är många inom partiet som inte riktigt har förstått det här. I etablerade partier, organisationer och tidskrifter utförs alla de där momenten jag nämnde av yrkesmänniskor som får sin utkomst och levebröd av det de gör, och som inte behöver syssla med något annat. I Sverigedemokraterna görs allt politiskt arbete på arbetande eller studerande människors fritid, för deras egna pengar, och det dessutom under oerhört hård press från det övriga samhället. Sossarna eller moderaterna skulle inte överleva en månad om de fick arbeta under samma förhållanden som vi, och nu talar jag inte bara om tidningen, utan om hela vårt partiarbete. Det här är naturligtvis något vi skall vara väldigt stolta över. Sann idealism är något oerhört sällsynt i dagens samhälle, och alla som gjort det minsta lilla för partiet, om det så bara är att dela ut ett enda flygblad eller skänka en tia till valfonden förtjänar vår eviga tacksamhet. Men poängen jag vill komma fram till är att man helt enkelt inte kan ställa samma krav på ett ideellt arbetande parti som på någon av de etablerade rörelserna. Det går helt enkelt inte att skälla på folk som arbetar ideellt. Jag kan i alla fall inte förmå mig till att skälla på någon som inte lämnar in en text eller en bild i tid, eftersom jag vet att det lilla den personen gör är helt livsnödvändigt för att något skall bli gjort överhuvud taget. Om en journalist på Dagens Nyheter inte lämnar in sitt arbete i tid är det bara att sparka honom och anställa en ny ur den långa kö av folk som vill arbeta. Allt som händer om man gör samma sak i en ideellt arbetande redaktion är att man har en skribent mindre.

Men visst skall vi ställa krav på en bra tidning, inte tu tal om den saken! Och jag tycker nog ändå att vi är på rätt väg. Tänk på att Kuriren under åren 92-95 var sextonsidig och bara kom ut två gånger per år. Från och med -96 har den varit 24-sidig och kommit ut tre gånger per år. Om varje ny tidningsansvarig kan åstadkomma en femtioprocentig förbättring av tidningen, så behöver vi bara byta ansvarig två gånger till, så är vi uppe i de utlovade sex numren per år! Skämt åsido, även om det kanske inte låter så på mig, så är det faktiskt roligt att arbeta med Kuriren också! Nå... det är kanske roligare att få den klar än att faktiskt göra den. Men de där tillfällena då man tar upp en nytryckt tidning ur kartongen från tryckaren och ser hur den blev, att se texten och bilderna på dataskärmen och de kladdiga korrektorexemplaren faktiskt förvand-

lad till en riktig tidning, det uppväger faktiskt allt det andra.

SDB: Du har aldrig ångrat att du blivit Sverigedemokrat?

TK: Aldrig! Inte för ett ögonblick! Nej, förutom tillfredsställelsen att arbeta för sitt lands bästa så tycker jag att vi har en fantastisk kamratanda i partiet som jag tror är svår eller omöjlig att återskapa i en annan sorts umgängeskrets. Dessutom utvecklar man färdigheter som man aldrig annars skulle få tillfälle att odla. Det här med att tala offentligt till exempel. Jag är faktiskt en rätt blyg och försagd människa, och i skolan bävade jag alltid för muntliga redovisningar inför klassen. Jag skulle ha skrattat högt om någon hade sagt till mig när jag gick på gymnasiet att jag om några år skulle stå på ett torg och tala inför tusen personer som kastade sten och flaskor på mig!

Men även om jag aldrig ångrar att jag tagit ställning för SD, så finns det naturligtvis stunder då man tycker att det är trist att vara det man är. Det som är sorgligast med att vara aktiv Sverigedemokrat är att man på ett så tydligt sätt kan se samhällets förfall och hur lätt det svenska folket har låtit sig förledas av proffstyckaretablissemangen, och hur oreserverat de tror på allt de får höra från massmedia. Man undrar verkligen ibland om detta verkligen kan vara samma folk som reste sig upp mot främmande pampvälde och unionsförtryck under Engelbrekt, sturarna och Gustav Vasa. Inte så att jag har blivit direkt illa behandlad eller så av mina icke-politiska bekanta, trots att jag läst på så traditionellt "röda" utbildningar som journalist- och lärarhögskolan. Men däremot märker jag direkt så fort någon fått mig utpekad som "En Av De Där Hemska Sverigedemokraterna Man Läser Om I Tidningarna!!!" De får något speciellt i blicken... Jag kallar det "barn på zoo"-blicken, för det är just den sortens blick som småungar får i en djurpark när de fått något särskilt livsfarligt rovdjur utpekad för sig - du vet, de sträcker på halsen för att kunna se över de andra och får en glimt av skräckblandad fascination i ögonen; "Titta mamma, titta på det otäcka vilddjuret!" - jag är säker på att de flesta aktivister vet precis vilken sorts blick jag menar. Och från den dagen så tillåts man aldrig vara något annat än Sverigedemokrat. Allt man gör och säger tolkas utifrån detta faktum, dygnet runt och i alla sammanhang. Om man så mycket som säger "Vilket vackert väder vi har idag" så är det som om folk börjar fundera något i stil med "Jaha, vad kan den Elake Rasisten mena med det, månntro? Menar han kanske att andra länder inte kan ha vackert väder?" Det är ju faktiskt inte så kul att vara fruktad och hatad av sitt eget folk. Och det är ju inte ens så att folk hatar oss för de åsikter vi har, utan för de åsikter som vi noga räknat inte har. De går ju bara efter massmedias bild av oss, och vad andra människor sagt att vi tycker. Det är faktiskt detta jag anser vara vår främsta uppgift som parti och folkrörelse: Att rycka upp folk ur deras flegma och moraliska förslappning, få dem att börja tänka kritiskt och självständigt igen. Om de hade gjort det från början så skulle SD inte ha behövts idag.

SDB: Men du misströstar inte inför framtiden?

TK: Nej, de nationaldemokratiska partierna är framtiden för Europa. Det har framför allt exemplen Front National, FPÖ och Vlaams Blok visat. Jag ser i de nationaldemokratiska partiernas framgångar många paralleller med socialdemokratiens framväxt i slutet av 1800-talet. Sossarna skall visst ha förtjänst för det arbete de utfört för demokratin och folkhemmets uppbyggnad. Men idag är det en död ideologi vars partistruktur bara hålls samman av de etablerade politikernas desperata önskan att hålla sig kvar vid köttgrytorna. Sverigedemokraterna är Sveriges framtid! Därom kan vi alla vara förvisade.

Nytt från kommunföreningarna

SD-Göteborg/SD-Mölndal

Sporadiska flygbladsutdelningar har genomförts i Göteborg (ca 6500 blad). Flygbladen är slut och man inväntar de nya bladen. Första söndagen och tredje söndagen varje månad har vi möten då vi träffar gamla och nya medlemmar. Med början i januari kommer det att till mötet den tredje söndagen hållas kurser i mötesteknik och retorik.

Vi höll två torgmöten den 6 november. Ett i Mölndal och ett i Stenungssund, med goda resultat och utan några mötesstörningar.

Styrelsen för SD-Göteborg planerar att besöka ett kommunfullmäktigemöte. Antingen i Göteborgs eller i Mölndals kommun för att få bättre insikt i det arbete som väntar där efter valet 2002.

Våra seniorer (pensionärer) delar ibland ut flygblad på Mölndals torg. Detta leder förhoppningsvis till att vi kan locka fler äldre till oss. Med tanke på att SPI sitter med fyra mandat i fullmäktige i Mölndal så är det ett måste att få de äldre att rösta på oss.

En arbetsgrupp har bildats i Mölndal för att om möjligt öka aktiviteterna där än mer än nu.

Rapport från Trollhättan 99-10-28

Fullmäktige

Det är inga som helst störande "element" vid mötena. Vi har hittills lagt fyra motioner, en interpellation och en skrivelse. Dessa har blivit omnämnda i Trollhättans tidning och i Göteborgsposten. Motion nummer ett handlar om att kommunen bör agera för att brandsläckar system installeras i framförallt skolbussar. Denna motion blev bifallen!

I den andra motionen vill vi få till stånd en folkomröstning om fortsatt flyktingmottagande i Trollhättan.

Den tredje handlar om att vi vill att kommunen skall införa obligatorisk simundervisning för förskole- och lågstadiebarnen, den skall vara kostnadsfri för föräldrarna.

Den fjärde gäller införande av en sk P-skiva,

en kostnadsfri variant som skall gälla i centrum och därmed gynna centrumhandeln.

P-skiva tillämpas i Vänersborg och i Varberg redan idag, med mycket gott resultat.

Ingen av de tre sista motionerna har ännu kommit upp i fullmäktige. Svar har framförts på interpellationen, vi ville i den ha svar på de sk "socialstruktur-pengarna" till skolor och fritidsverksamhet. Man förklarade från socialdemokratiskt håll varför det är så viktigt att vissa områden får så oerhört mycket mer pengar än andra områden, och varför mer socialt anpassade delar av staden och dess barn skall behöva lida för att de fungerar i samhället, hade man inget speciellt svar på. Dock avser man att avsätta mer pengar till all verksamhet inom skolan.

Skrivelsen gällde att få en obeservationsplats i framförallt en viss nämnd, men detta gick inte kommunstyrelsen med på.

Övrigt i kommunen

SDU-Trollhättan ansökte om att få en fana/flagga av kommunen på nationaldagen. (Kommunen delar årligen ut en sådan på nationaldagen till någon förening inom kommunen.) När ansökningstiden led mot sitt slut fick antingen kommunen eller lokalföreningen kalla fötter, endast Sverigedemokraterna hade ansökt! Men en tidningsartikel gjorde susen, i den stod det som slutkläm "än finns det tid att ansöka", och ser man på, i sista stund kom det in flera ansökningar på denna uppmaning. Utan att gå in på vilka, så kan man konstatera att åtminstone en är nära knuten till vänstern. Fick vi någon fana/flagga? Nej då, det fanns värdigare mottagare än vi att mottaga en sådan.

På nationaldagen "lappade" vi traditionsenligt bilar med flygblad i centrala staden och i ett köpcentrum. Dagen avslutades med korvgrillning. För första gången i föreningens historia köpte vi distributionstjänsten av posten, att förse hela kommunen med valmaterial (EU), det kändes skönt efter att årligen sedan 1994 själva knatat runt i ur och skur.

Övrigt utanför kommunen

Föreningsmedlemmar har under de senaste månaderna vid flera tillfällen spridit valmaterial eller andra flygblad utanför kommunen, några orter där vi själva eller tillsammans med annan kommunförening varit är: Lilla Edet, Vänersborg, Brålanda, Frändefors, Lidköping, Bengtsfors, Smögen, Stenungsund, Grästorp

och Kungshamn. Det har på intet sätt varit fråga om heltäckning i flera av de ovannämnda orterna, men en hel del har delats ut.

SD-Trollhättan

I skrivande stund håller föreningen på att skriva det lokala partiprogrammet inför år 2000.

Den 30 november hyllar vi Karl XII

Som alltid kommer SD att högtidlighålla minnet av Karl XII på dennes dödsdag den 30:e november. Vi samlas klockan 18.00 vid Birger Jarls torg på Riddarholmen. Där kommer SD:s partiledare Mikael Jansson att hålla sitt traditionsenliga tal. Det bör påpekas att Riddarholmen kommer att vara delvis avspärrad av Polisen. Endast en väg (troligen Riddarholmsbron) kommer att vara öppen för inpassering. Vi kommer att ha folk på plats så att SD:s medlemmar och sympatisörer skall se var man skall gå. Klockan 19.00 börjar Narvaförbundets högtidlighållande i Riddarholmskyrkan. De öppnar portarna 18.40 varefter alla som vill får gå in. Observera: det brukar vara kallt att stå utanför kyrkan, varför vi rekommenderar alla att ta på sig varma kläder. Vi kommer att tillhandahålla glögg och bullar. Missa inte detta tillfälle att känna historiens vingslag! De som har gått på 30:e november-evenemangen tidigare vet att det brukar bli en väldigt stämningsfylld atmosfär i och utanför kyrkan.

Lyssna på Radio-SD

Du som bor i Stockholm kan lyssna på
Radio-SD på Stockholms närradio på 88 MHz
Våra sändningstider är lördagar 14.00-15.00
samt repris torsdagar 21.30-22.30

Vi har även börjat lägga ut närradioprogram
på vår hemsida på internet
Gör ett besök och lyssna på
våra radiosändningar.

Vår web-adress är
www.sverigedemokraterna.se

Stor valframgång för Jörg Haiders Frihetliga Parti, FPÖ

Söndagen den 3 oktober var det parlamentsval i Österrike. Jörg Haider och hans Frihetliga Parti, det nationalliberala FPÖ blev med 27,2% av rösterna Österrikes näst största parti. Det är en uppgång med 5,3% jämfört med valet 1995. Socialdemokraterna har gjorde sitt sämsta val sedan kriget (33,4%), och de konservativa backade med 1,4% jämfört med 1995 års val till 26,9%. De Gröna ökade med 2,2% till 7,0%.

Europas massmedia har utmålat Jörg Haider som ett hot mot demokratin och annat intetsäggande, samtidigt som den politiska korruptionen i Österrike når oacceptabla mått. Österrikarna har helt enkelt tröttnat på politikerna som går över deras huvud. Nu när nationalliberalerna går med stormsteg framåt slår det österrikiska etablissemangen på trumman att "vi har inte lyssnat på våra väljare, det skall vi göra nu", vilket tyder på att det försummar helt demokratins regler att representera folket. Detta är inte särskilt märkligt, eftersom de europeiska politikerna har gjort det i trettio år. Nu när väljarna visar sitt missnöje skakas etablissemangen i Österrike och går ut med budskapet att Österrikes framtid sätts på spel:

De utländska investeringar skall lämna landet, apokalypsen drabbar Österrike snart, o.s.v. Svensk massmedia förmedlar nyheterna som goda socialistiska nickdockor. Enligt den s.k. högerstämningen **Svenska Dagbladet** tvekar man på själva namnet "Frihetliga Parti", för att låta påskina att FPÖ är ett fascistiskt parti. Aftonbladet går ännu längre i den undermåliga och subjektiva informationsförmedlingen genom att kalla Jörg Haider för "Adolf Hitlers meningsfrände", och FPÖ:s anhängare "skränar av jubel i ölstugorna" (för att framställa dem som alkoholister).

Ledaren för samma socialisttidning säger att "demokratin mörknar" i Österrike, och att "Hitlerbeundrarnas parti blev näst störst i valet" (sic!). Att journalistkåren åsidosätter väljarnas demokratiska rätt att rösta på vad de vill illustreras i följande citat från samma ledare på Aftonbladet. *"Högerextremismen gör oroväckande framstötningar runtom i Europa. Demokratins och jämlikhetens försvarare måste vakna."* Detta är ett praktexempel på socialistisk demokrati: allt som inte är rött och politiskt korrekt skall bekämpas.

FPÖ:s valframgångar skall betraktas som ett allmänt missnöje över den usla politiken som drivits i hela Europa sedan slutet av 60-talet och det ständiga åsidosättandet av demokratin i samhället. Gapet mellan väljarna och politikerna blir tydligare med åren, och FPÖ:s frammarsch tyder på en allmän vilja att sätta stopp för den vettlösa invandringspolitiken som bedrivits sedan 60-talet. Eftersom politikerna är så fega att de inte vill ta i den frågan, som är Europas viktigaste inför 2000-talet, är Haider's seger ett tecken på **folkets** vilja att grundligt förändra samhället. Vi önskar Jörg Haider stora framgångar i kommande val.

Mikael du Bouzet

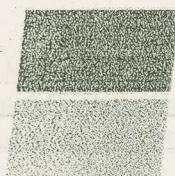
Jordskredsseger för nationalister i Schweiz

Först Tyskland, sedan Österrike och nu Schweiz. Den nationella vågen fortsätter över Europa.

Det Schweiziska folkpartiet, SVP blev största partiet vid parlamentsvalet den 24 oktober samtidigt som socialdemokraterna förlorade väljare.

Schweizerische Volkspartei
Union Démocratique du Centre
Unione Democratica di Centro
Partida Populara Svizra

*Schweiziska folkpartiet
starke man Christoph Blocher*

Den 24 oktober var det parlamentsval i Schweiz. Landet har sedan 40 år leddes av en samlings-Regering med de fyra största partierna, som enligt den så kallade magiska formeln delar på sju roterande ministerposter. Valet gällde de 200 platserna i parlamentets underhus, nationalrådet, och de 46 platserna i överhuset, ständerrådet.

Innan valet visade prognoserna tydligt att det nationella SVP gått om i flera valkretsar och eventuellt skulle bli det största partiet i förbunds församlingen. När den första nationella tendensen presenterades på kvällen i schweizisk tv hade SVP, då landets fjärde största parti, ökat sin röstandel rejält från 15 procent i förra valet till 23 procent. Parlamentets hittills största parti socialdemokraterna backade till 21 procent, en förlust med en procentenhet.

De två andra partierna som ingår i regeringskoalitionen, Frisinnade demokraterna och Kristdemokraterna, förlorade också röster och såg ut att få 20 respektive 15 procent.

Att SVP skulle gå framåt var väntat enligt opinionsmätningar innan valet. Men storleken på vinsterna överrumplade många.

Partiledaren **Christoph Blocher** anklagades innan valet för "högerextrema" sympatier, något som han själv avfärdar som "en välplanerad smutskampanj" av motståndarna.

SVP kräver nu en utökad representation i landets sju mannaregering, sammansatt av de fyra största partierna. För närvarande har SVP bara en plats medan de andra har två var.

- Vi har rätt till två platser i regeringen, sade Blocher.

Schweiziska folkpartiet valframgångar reser nu frågetecken kring landets framtida invandringspolitik. - Vi får se vilka påtryckningar vi kan utöva genom vår ställning i parlamentet, sade SVPs generalsekreterare **Martin Baltisser** till schweizisk radio sedan valresultatet var ett faktum.

Politisk korrekt svensk massmedia beskrev SVP både som "EU-fientliga" och "högerextrema". Detta är naturligtvis ingen överraskning. Vi har nu sedan länge lärt oss hur medierna beskriver politisk olikfärdighet. Ordet "högerextrem" används allt oftare mot samtliga invandringskritiska föreningar och politiska partier, för att desinformera och förvirra allmänheten.

(Källa: Aftonbladet /AP RE - TT 1999-10-23)